

АПЕЛАЦИОНИОТ СУД ВО ШТИП, во совет составен од судиите: Сузана Здравева - Претседател, Софија Манева и Светлана Јованова - членови, постапувајќи по тужбата на тужителот «Н ос » од «С.», против тужените «С Д » од «Ш.» и Д И од Ш.«», за «регресен долг», вредност 106.177,00 денари, а по жалбата на тужителот, против пресудата на «Основен суд Штип» «Малвп.507/19» од 29.09.2020 година, на седницата одржана на ден «18.01.2021» година, го донесе следното:

РЕШЕНИЕ

Жалбата изјавена од тужителот, - СЕ УСВОЈУВА.

Пресудата на «Основен суд Штип» «Малвп.507/19» од 29.09.2020 година во ст.3, 4, 5 и 6 од изреката, - СЕ УКИНУВА и предметот во тој дел се враќа на првостепениот суд на повторно судење.

Образложение

«Основен суд Штип», со пресуда «Малвп.507/19» од 29.09.2020 година, тужбеното барање на тужителот, делумно го усвоил.

Го задолжил тужениот, на тужителот да му плати на име регрес износ од 106.177,00 денари со законска казнена камата, сметано од 29.09.2020 година до конечната исплата, како и да му ги надомести на тужителот трошоците на постапката во износ од 39.913,00 денари, се во рок од 8 дена од приемот на пресудата.

Тужбеното барање на тужителот со кое барал да се задолжи второтужениот Д И на тужителот солидарно со тужениот С Д да му плати на име регрес износ од 16.177,00 денари со законска казнена камата, сметано од 29.09.2020 година до конечната исплата, како и да му ги надомести на тужителот трошоците на постапката во износ од 39.913,00 денари се во рок од 8 дена од приемот на пресудата, го одбил како неосновано.

Го задолжил тужителот на тужениот Д И на име трошоци во постапката да плати износ од 29.900,00 денари во рок од 8 дена по приемот на одлуката.

Барањето за надомест на трошоци на тужителот за износ од 353,00 денари, го одбил.

Го задолжил тужителот на име такса за одлуката да плати износ од 2.124,00 денари, во рок од 8 дена од приемот на пресудата.

Од ваквата пресуда останал незадоволен тужителот, кој во благовремен рок поднел жалба поради суштествена повреда на одредбите на парничната постапка и погрешна примена на материјалното право. Предлага жалбата да се уважи, пресудата преиначи.

Второтужениот преку полномошникот поднел одговор на жалба со кој ги побива жалбените наводи на жалителот, па предлага жалбата да се одбие како неоснована, а пресудата потврди. Бара трошоци за одговорот

на жалба.

Апелациониот суд во Штип, ја разгледа жалбата, одговорот на жалба, списите кон предметот, ја испита побиваната пресуда во смисол на чл.354 од ЗПП, па најде:

Жалбата е основана.

Основани се жалбените наводи на жалителот за тоа дека првостепениот суд при донесувањето на нападнатата пресуда во ст.3, 4, 5 и 6 од изреката сторил суштествена повреда во смисла на чл.343 ст.2 т.14 од ЗПП која повреда се состои во тоа што пресудата во тој дел нема доволно причини за решителните факти и постои противречност помеѓу изреката на пресудата и причините за пресудата.

Со побиваната одлука првостепениот суд тужбеното барање на тужителот со кое барал да се задолжи второтужениот Д И на тужителот солидарно со тужениот С Д да му плати на име регрес износ од 16.177,00 денари со законска казнена камата, сметано од 29.09.2020 година до конечната исплата, како и да му ги надомести на тужителот трошоците на постапката во износ од 39.913,00 денари се во рок од 8 дена од приемот на пресудата, го одбил како неосновано.

Како причини од кои се раководел судот при ваквото одлучување во образложението на побиваната пресуда е наведено дека второтужената нема пасивна легитимација во конкретниот спор бидејќи од изведените писмени докази, посебно записникот од увид на лице место, произлегува дека второтужената не е сопственик на патничкото моторно возило со кое е предизвикана предметната сообраќајна несреќа поради што тужбеното барање спрема второтужената е неосновано.

По наоѓање на овој суд, постои контрадикторност во она што е утврдено во фактичката состојба и даденото образложение за решителните факти. Имено, првостепениот суд во фактичката состојба утврдил дека ПМВ О К со рег.бр.ВЕ- -НМ со кое е предизвикана сообраќајната незгода е сопственост на второтужената, додека во образложението судот наведува дека второтужената нема пасивна легитимација бидејќи од изведените писмени докази произлегува дека истата не е сопственик на возилото, кое нешто ја прави побиваната одлука нејасна и неразбирлива, неподобна за испитување од страна на овој суд.

При повторното судење, првостепениот суд ќе треба да ја отстрани наведената суштествена повреда, а за да правилно и целосно ја утврди фактичката состојба ќе треба веќе изведените докази повторно да ги изведе и да ги цени секој посебно и сите заедно во смисла на чл.8 од ЗПП, а во образложението на одлуката што ќе ја донесе да даде доволно јасни и образложени причини за решителните факти. Во таа насока првостепениот суд ќе треба со сигурност да утврди дали во моментот на случување на незгодата второтужената била сопственик на патничкото моторно возило со кое е предизвикана предметната сообраќајна несреќа, а при утврдување на тој факт да ги има во предвид сите изведени докази,

не само писмените докази, туку и изјавите на распрашаните сведоци, па и исказот на првотужениот. Постапувајќи на овој начин првостепениот суд ќе може правилно да ја утврди фактичката состојба, па со правилна примена на материјалното право да донесе правилна и законита одлука.

Овој суд укинувајќи ја побиваната одлука во однос на дел од главното тужбено барање ја укина и одлуката за парничните трошоци оставајќи му на судот одлуката за парничните трошоци да ја донесе правилно со мериторно одлучување по конкретниот спор.

Од погоре наведеното, а согласно чл.358 од ЗПП, се одлучи како во изреката на оваа одлука.

АПЕЛАЦИОНЕН СУД – ШТИП, «18.01.2021» година

Претседател на
советот,
Сузана Здравева

с.р.